

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

Годишна цѣна:

110 гр. за въ Цареградъ; 130 гр. за по
вонъ и въ Одесса на бѣлицы, а на
книги 150 гр. — Отъ Одесса за въ
всички-те мѣста въ Россія плащася въ
година-та за пресылка-та на руска-та
поща 2 карбовны.

№ 153.

ИЗДАВАСЯ ВСЯКА СУББОТА.

Подписка ся пріема въ Типографія-та ни
у Болгарскін Метохъ. Въ Одесса у Его
благородія Николаи Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москва въ Редакцій Жур-
нала Москвитянина. Въ Букурещъ у
Г-на Прокопія Валаноглу. Въ Ибраила у
Г-на Миханла Поповича.

ОТЪ РЕДАКЦІЯ-ТА.

Виждате сега веке наши-те читате-
ли колко попеченіе и трудове полагаме за да
направиме любопытенъ, колко-то е възможно,
единъ нашъ Вѣстникъ, и да ги благодариме
съ избранно-то негово многополезно содер-
жаніе, и ради това, надѣвамеся, наши-те спо-
мошествователи да ся умножатъ. Между тѣмъ
молиме оныя отъ наши-те спомоществова-
тели, на кои-то подписка-та ся свършуша съ
истекующа-та година 1853 съ време да ны из-
вѣстятъ нѣхно-то благодареніе че ще получа-
вать и за напредъ вѣстникъ за да ся поведе
и мыщото повреда да не ны ся случи. Молиме и
оныя, кои-то не ся платили спомоществованіе-
то си, да ны го испратятъ на чиста монета
гр. 130 или на книги 150.

Въ начало-то на нова-та година ще вмѣ-
стиме имена-та толко на стары-те, колко-то и
на новы-те спомоществователи, какго и на о-
ныя, кои-то престанаха да взематъ, за да по-
кажемъ кому въ сердце то ревностъ-та умира
и кому ся вооживлява.

ВАТРЕШНИ НОВИНЫ.

По Царска Заповѣдь:

Хайрединъ паша, полиційскій министръ,
опредѣлился да иде на Батузъ като общій над-
зиратель на Азіятска-та войска и въ негово-
то отсутствіе Арифъ паша наименовася По-
лиційскій Каймакамъ.

ЦАРЕГРАДЪ.

Рѣшеніе-то споредъ кое-то извѣстили бѣхме
че 4 корабли французски, 4 англійски и 4 тур-
ски излѣзоха за въ Черно-то море, промѣниси,
и послѣ изново ся рѣши щото всы-те фран-
цузски и англійски корабли, кои-то тукъ ся
нахождаха, излѣзоха за въ Черно-то море.

Съ тия корабли наедно излѣзоха и 5 тур-
ски паракходни корабли отъ кои-то всякъ носи

почти по 1000 войскобійцы и тия корабли са
слѣдующи-те: Меджидіе, Фейзи-Ба-
хри, Маабири-Сюрюръ, Сайки-
Шади и Шехъ-Перъ.

Най новы-те отъ Парижъ извѣстія доно-
сятъ на Протоколъ-атъ (*) кого-то чети-
ри-те представители на велики-те сили под-
писаха у Виенна на 5 декемврія (и) и го про-
водиха до Высока-та Порта.

ПРОТОКОЛЪ.

Нижеподписанны-те представители на
Австрія, Франція, Англія и Пруссія согласно
съ инструкціи-те на дворове-те си, собрахася
на размышленіе за да изискатъ средства-та
и да уравниатъ распрѣ-та, коя-то между Рос-
сія и В. Порты ся е подбудила.

Важность-та, коя-то взе тая распрѣ, и
бой-атъ, кѣй-то между двама-та Императоры
избухна, съ всы-те трудове на союзницы-те
имъ, направиха достоенъ единъ предметъ за
важно-то заниманіе на всичка Европа.

Слѣдователно Нѣхно Величество Импе-
ратори-те русскійскій и австрійскій, Царица-та
на Соединенно-то Царство на Велика-та Бри-
танія и Ирландія и Царь-атъ прусскійскій, ед-
норавно чувствующи нужда-та за да ся даде
конецъ на неприятели-те дѣянія, кои-то не-
возможно е да ся продолжатъ безъ да не повре-
дятъ ползы-те на самы-те нѣхны державы,
рѣшиха да принесатъ пріятелско-то нѣхно по-
средничество на воюючи-те двѣ страны, съ
надежда че и тѣи не щатъ да иматъ да отго-
варятъ за общій единъ пожаръ, кога-то чрезъ
взаимны и неутралны изясненія можатъ да го
приварятъ, и докаратъ сходства-та си на мир-
ны основанія и добро вразумленіе.

(*) Кога-то нѣхон дипломаты ся собератъ
на размышленіе и вѣруватъ че са дошли на
частно едно слѣдствіе за приговоры-те, кои-то
ги занимаватъ, подписуватъ всякъ отъ тѣхъ
една мазбата. Тая мазба-та ся пазовава Про-
токолъ.

Разны-те повторены удостовѣренія, кои-
то русскійскій Императоръ даде, показватъ
че августѣйшій тойзи Государъ нема намѣре-
ніе да наруши цѣлость-та на Оттоманска-та
Имперія. Существованіе-то на Турція въ пре-
дѣлы-те, кои-то трактаты-те и са предписали,
е наистина единъ отъ най нужны-те элемен-
ты на Европейско-то равновѣсіе, и нижепод-
писанны-те полномощицы съ радость гле-
дате, че существующи-атъ бой въ никой слу-
чай може да причини въ земли-то окружіе
на двѣ-те Имперіи промѣненія, достойни да
преобразятъ притяжательно-то состояніе, кое-
то време-то въ Востокъ е посвятило, и кое-
то е нужно за спокойствіе-то на всы-те дру-
ги силы.

Освѣтъ това Н. И. В. Россійскій Импе-
раторъ не ся ограничи токмо на тия достоу-
вѣренія, но обяви още че никогда не е ималъ
намѣреніе да предложи на Порты-та новы у-
долженія, или дѣловы, кои-то точно не ся
согласятъ съ трактаты-те на Кючукъ-Кайнар-
джикъ и Едрене, споредъ кои-то В. Порты ся
е обѣщала да защищава по всячко-то про-
странство на Имперія-та си христіанско-то
богослуженіе и церкви-те му.

Россійскій дворъ приложи, че като иска
отъ оттоманско-то правительство свидѣтельство
нѣкое на вѣра-та си споредъ первы-те и удо-
ложенія, никакъ не разумѣва че иска да смали
власть-та, коя-то Султанъ-атъ надъ свои-те под-
данныцы христіаны има, и че само-то негово
намѣреніе было за да иска изясненія нѣхон,
чрезъ кои-то да ся приварива всяко двусмы-
сленно толкованіе и всяка неразумѣна причи-
на съ една сила пріятелска и сосѣдница.

Чувства-та, кои-то В. Порты изрази въ
последны-те приговоры, свидѣтельствуютъ отъ
друга страна че е была готова да припознае
всѣ-те нѣхны договорны условія, и да има,
въ государски-те нѣхны права, попеченіе за
полза-та, коя-то Н. И. В. Россійскій Импе-
раторъ има камъ вѣра-та, коя-то той и пове-
че-то отъ неговы-те люди иматъ.

Въ таково состояніе на работы-те, ни-

ПОДЛИСТНИКЪ.

БЕРОНЪ

или

БОЖІЯ ПРОМЫСЛЬ.

(Продолженіе. Вижь № 152).

— Хубава-та! Маріета! пошушнали отъ вредъ,
дѣщеря-та на Малатеста! треба да е нѣкой
дѣволъ такъви като Азолина, щото сполучи
да докара незлобивы този ангелъ на дѣволъ.

— Господа, рѣкъль тогази Азолинъ, пред-
ставлявамъ вы царицъ-тѣ на праздника ны
достойнолюбнъ-тѣ Маріетъ; вѣрхохъ вы ся
изступленіе, мыслъ да упазихъ думъ-тѣ си.

— Господине Азолине, извыкнахъ тогива
съ грѣмливъ гласъ челоуѣка близо, при кого-
то была прибѣгнѣла Маріета, обѣщася едно
само изступленіе на призованны-тѣ, и събка,
защото ще пострадатъ много, кои-то никога
не были чакали, и ты самси никога не бы по-
мыслялъ наистинж да приготвишь. Първо-то
азъ го наемамъ, Г-не Азолине, простахъ си
и безчестенъ.

Младый-а патрицій испуснахъ бѣсовень
выкъ, и ся спуснахъ съ ножче въ рѣка, вер-
ху кой-то смѣялъ тѣй да го обезчести.

— О! приготвенъ съмъ отъ всяка страна,
рѣкъль потаенный-а онзи челоуѣкъ, като исте-
глялъ и той ножче отъ капія.

Азолинъ ся запрѣлъ и отговорилъ, че
гнѣвъ-а му ся премѣнилъ въ дълбоко презрѣніе.

— Безчестенъ си, отговорилъ непознаты-а,
защо-то кога-то видѣ че Госпожа Маріета
отѣрли гнусно то ти рачительство, тегли ста-
реца Малатеста въ тъмница-та на олованы-

тѣ, като искашь да предложишь любовь-тѣ си
на дѣщеря му, и да ѣхъ принудишь съ обезче-
ствяваніе-то си да откупи свободъ-тѣ на баща си.

— Гнусна лѣжа е, извыкалъ Азолинъ.

— Простахъ си, слѣдувалъ неприклонител-
ный-а му насрѣдникъ, зацого, като си ся
боялъ заради оузы, коя-тѣ си щѣлъ да посра-
мишь, предстателство-то на Якобъ Ровуста,
довелъ си отъ Панорма дрипавъ нѣкой ору-
жевосецъ, Цезаръ Маратъ нареченъ, за сама-
та мыслъ да убіе коварно Ровуста. Но не
сполучи на благодарныя си този планъ, Го-
сподине, и ако не вѣрвашъ. . . .

И, туй като рѣкъль, махнахъ маскѣ тѣ
си, и Азолинъ ся отетѣнилъ назадъ изсту-
пленъ, зацого видѣлъ Якоба Ровуста.

— Якобе, выкнала Маріета, и паднала въ
преградки-тѣ на живописеца. Якобъ живъ!
избавихся!

— Господине Тинторете, рѣкъль тогазъ
Патрицій, като въсприелъ пакъ първѣ-тѣ си

жеподписаны-те са увѣрены че най скорый-атъ и най здравый-атъ начинъ за да ся сполучи намѣреніе-то, кое-то нѣхны-те дворове желаятъ, е согласно да испратятъ сообщеніе до В. Порты и да ѱ изложатъ желаніе-то, кое-то силы-те имать щото чрезъ пріятельско-то нѣхно посредничество да помогнатъ миръ-атъ да ся възстанови, и да я турятъ въ состояніе да обяви съ кои предѣлы има расположеніе за да ся договори.

Таково е намѣреніе-то на долуприложенно-то еднотушно подписано сообщеніе, кое-то ся испрати до Султановъ-атъ министръ иностранныхъ дѣлъ, и на приличны-те иструкціи, кои-то въ исто-то време испратиха дворове-те на Австрія, Франція, Англія и Пруссія до нѣхны-те въ Цареградъ представители.

Еднотушно подписано сообщеніе.

Нижеподписанны-те, представители на Австрія, Франція, Англія и Пруссія, като ся собраха у Віенна на размышленіе, взеха иструкціи за да обявятъ че нѣхны-те правительствна съ глубоко сожаленіе гледатъ поченалы-те между Россія и Порты-та неприятели дѣланія, и, като ся полагають между воюющи-те двѣ страны, много желаятъ да отдалячатъ всяко ново кровопролитіе и да дадутъ конецъ на това состояніе на работы-те, кое-то важно заплашива европейскій-атъ миръ.

Понеже Россія даде удостовѣреніе, че има расположеніе за да ся договори, и понеже нижеподписанны-те не ся сумнѣватъ че Порты храни исто-то това расположеніе, искать всякъ отъ тѣхъ во име на правительство-то си, да чуютъ предѣлы-те споредъ кои-то оттоманско-то правительство ся склонява да ся договори и приключи трактатъ мира.

В. Порты както не ся знае ако е дала на посланницы-те официалный-атъ отговоръ на сообщеніе-то, споредъ основаніе-то на кое-то миръ-атъ предъ европейскій единъ совѣтъ ще ся договори.

Вѣстникъ Емпарсіалъ пише както слѣдува за това сообщеніе:

Понеже ся дало на чѣтыры-те солы увѣреніе че російскій императоръ не има живцата на приговоры-те като отрѣзана отъ военното обявленіе, и щото отъ него до нѣхъ ся е сторило; и понеже познаватъ обявленія-та Російскаго Императора че желае да види совершенно подтверждено равенство-то на свободности-те и на права-та, кои-то Н. И. В. Султанъ-атъ и преславны-те неговы праотцы са дали на христіански-те общества, подданныцы на В. Порты; и понеже отъ друга страна В. Порты ся отговаря казва че има за нейна честь да слѣдува горѣреченны-те свободности и права, и че всегда е расположена да даде конецъ на распрія-та, коя-то между двѣ-те имперіи ся е подбудила, за все това приговоры-те

ся начнаватъ. — Слѣдовательно В. Порты да опредѣли одного полномощнаго, — да стане примиреніе, — да ся опредѣли послѣ нейтральный единъ градъ и тамо да ся поченатъ приговоры споредъ рѣченны-те основанія съ содѣланіе на силы-те. И най первенъ да ся испразднать Княжества-та.

Освѣтъ това обявленія-та на силы-те, кои-то са въ предисловіе-то на трактатъ-атъ отъ 13 юлія 1841 опредѣлительно ще ся подтвердятъ отъ исты-те, за независимость-та и цѣлость-та на оттоманска-та имперія и на европейска-та гармонія.

— Вѣстникъ Таймсъ казва че французско-то правительство поискало да плати колко-то иждивенія станаха за да ся поправи корабль-атъ Фридрихъ въ оттоманскій-атъ арсеналь; но правительство-то на В. Порты като не рачи нищо да вземе, и Императоръ Наполеонъ като научилъ това, заповѣдалъ да ся испратятъ въ Цареградъ 2500 пушки въ даръ, направени споредъ начинъ-атъ на карабины-те, кои-то ся правять на Венсанъ.

— Австрійскій министръ заповѣдалъ да не извоздатъ отъ Австрія оружія за Босна и за други-те турски мѣста.

— Лондонскій вѣстникъ Таймсъ извѣстыва че като Австрія ся склонила да защищыва руски-те въ Турція подданныцы, оттоманско-то правительство помоли Австрія да защищыва турски-те въ Россія подданныцы, и като Австрія ся склонилъ на това, защищыва сега руски-те въ Турція подданныцы, и турски-те въ Россія подданныцы.

— Г-нъ де Фонтонъ, совѣтникъ на русско-то въ Віенна посолство внезапно въ Петербургъ ся призовавъ, и казвать че ся е опредѣлилъ като полномощникъ на приговоры-те, кои-то може да станатъ, ако В. Порты покаже расположеніе че иска да влѣзе въ приговоры за възстановленіе-то на миръ-атъ.

— Разореніе-то, кое-то быде въ Синапъ, на една часть отъ оттоманска-та флота, голѣмо и раздражительно воспаленіе направило въ Европа, и Вѣстникъ Таймсъ казва че сега первъ путь въ Исторія-та ся гледа руски-те побѣдоносца въ Севастополь добыча да заведатъ.

Вѣстникъ Таймсъ отъ 7 Декемврія (и) пише слѣдующе-те:

Като най послѣ рѣшительно чѣтыры-те силы ся согласиха, бываемый на Востокъ бой не содержава веке важны опасности, кои-то го слѣдуваха. Като Велика-та Британія, Франція, Австрія и Пруссія рѣшительно ся соединиха согласно да наредять работы-те верху основанія за кои-то предварительно ся согласиха, никакъ веке нема страхъ че Европейска-та безопасность ще ся смутн.

Ако и на време турскій бой не ся пре-

крати чрезъ посредничество-то, надѣваемся о пригбаче, че ще ся ограничи само на просто сн такно у Влашко военно испрацаніе. И наистинѣмѣсткоя може да быде полза-та на воюющи-те дѣтурскостраны кога-то слѣдствіе-то на неприятели-тенеи имъ дѣланія не ще да има важно нѣболияніе въ предѣлы-те на миръ-атъ? Сили-токои-то предпріяха посредничество, ще полПерсжаты тѣя предѣлы не споредъ случайны-тотова надъ Дунава станами работы, но споредъ поіе, изнаты-те между Россія и Турція сходства, чѣйналспоредъ извѣстны-те на Европа нужды.

Испразненіе-то на Дунавски-те Княжества, и отмѣненіе-то на непогудительны-те отфиниСултанска-та держава, исканія, явно показывають че са неотбѣжны-те предѣлы на скоро-то и дѣльвопросъ-атъ рѣшеніе. Но совѣтъ политический безумно бы было щото сегашно-то о на дностоятелство да ся пренебрежи, като що е на шхтспособно за да ся исполни цѣла система-тосоюзна восточны-те работы съ начинъ по общи на тусогласенъ съ безопасность-та и пользы на тухотходна Европа. А това за да ся сполучи вѣроятнотхождприва чѣ стары-те Теоріи, кои то по преданіе веетпривази-те силы до нѣхъ имаха, ще взематъ днѣметъва нава на

Прочитаемъ въ Нурембергскій вѣстникъ слѣдующе-то:

Г-нъ Майндорфъ, русскій у Віенна посланникъ, има разговоръ съ министра иностранныхъ дѣлъ. Увѣривать че тойзини разговоръ ималь за предметъ Сообщеніе-то на ено начертаніе (планъ), кое-то ся направило въ послѣдно-то начертаніе за посредничество отъ Франція и Англія. Отъ друга страна и Арифъ ефенди допратилъ едно сообщеніе съ кое-то казваль че испразненіе-то на Княжества-та е неотбѣжно.

Извѣстія-та, кои-то съ Триестскій и Малийскій параходы дойдоха, казвать че Лордъ Палмерстонъ англійскій министръ внутреннихъ дѣлъ, далъ оставка-та си, и това ся вѣсиза дѣло като знакъ че англійска-та вонкашняя политика наскоро други образъ ще вземе. Франси-те лондонски вѣстницы согласно казвать чѣ лордъ Палмерстонова-та оставка происхржата дила отъ прѣіе, кое-то той съ Лордъ Роселамаль за вопросъ-атъ на избирательно-то преобразование, и тая е причина-та на коя-то мпровже да ся отдаде оставка-та Лордъ Палмерстонана. Но какъ да е работа-та е важна.

Освѣтъ това мыслятъ въ Англія че рѣхове тая причина англійско-то общесовѣтіе насправитро щѣло да ся собере.

На 19 декемврія (и) говоришеся въ Лондонъ чѣ Лордъ Грей ще намѣсти Лорда Палмерстона.

— Вѣстникъ Отечество пише че Намѣстникъ папѣ трѣгналъ на 16 отъ Парижа въ Лондонъ, съ намѣреніе да слѣдува въ Англія

тишина, направи щъ ты горко да ся раскаяшь заради гнусна-та ти клевета, съ коя-то поиска днесъ да мя озлочестишь.

— Както обычаешь, Господине Азолине, обабился други нѣкой мжжъ, като ся отдѣлилъ и повѣрѣлъ малко крачки отъ направеный около Маріета округъ, но отъ мене не чакай вече нищо.

И махналъ си маскж-тж; той былъ Павель. Азъ съмъ живописецъ Павель Калларъ, Берроповъ наречень, а не оруженосецъ Цезарь Маратъ, кому-то пріѣхъ име-то, като го убихъ въ самоборство въ гостилница-та, дѣто щенне да го намѣришь. Идѣхъ при славнаго Тинторета да искамъ честь-тж да ся счетж между ученицы-тѣ му, а не съ омысль да го убихъ коварно, както ти ся присторихъ желающъ да го спасж отъ прики-тѣ ти.

— Это, наистинж, много изступленія, кои-то не съмъ чакалъ, рѣкълъ Азолине, и хвър-

лилъ върху Павла и върху Ровуста погледъ пълень на отмщеніе.

— Не сме още на края, Господине, отговорилъ Павель; и третѣ е, отъ кое-то щѣхъ да тя отървж, ако злодѣйства-та ти можахж да ся развѣрижтж, но Г-нъ Малатеста умрѣ...

— Баща ми! баща ми умрѣлъ: иззыкала Маріета, искамъ да видж баща си! искамъ да го видж!

И паднала нечувствениж въ преградкитѣ на Ровуста, кой-то ж принесялъ вѣнъ отъ зала-та.

— Наистинж, вспріелъ Павель, този старецъ умрѣ предъ нѣколко време, жертва-та на злодѣйства-та Г. Азолиновы; тѣй трѣба тѣзи вына да ся накажи.

Усмиваніе умилително ся показало въ устны-тѣ на Патриція, кой-то ся ограничилъ да подигни рамена-та си.

— Разбирамъ причинж-тж на тишина-та ти, Господине Азолине, много злодѣйства имашъ

въ свѣсть-та си; но можн да е едно мѣсто много-то, кое-то може да тя посрѣщне гнѣвсждника, и него мыслишь тайнж на вснжкннѣднѣ непознатж.

Азолине ся обърналъ къмъ призованитѣ, и съ прѣстъ като сочилъ Павла, рѣкълъ:

— Не мыслите ли, че този словопроповѣникъ наченж да е несносень?

Но никой не му отговорилъ; зашто-то лопытство-то на сички-тѣ бѣ ся боднало высока степень.

— Наистинж, слѣдувалъ си Павель, снѣхто быде съ голѣмо запазваніе; стареца бѣ самси въ ветха една кула, много далѣ отъ града, върху голѣма провала, и не бѣ други при него, освѣтъ слуга старикъ и ловласецъ, и лѣкаръ долень: какъ да помсли нѣкой, че было нѣкога възможно тѣ работа да ся окрые.

Азолине наченжлъ да ги изгубва.

— Стига вече, выкналъ съ присторѣ

приговори-те, кои-то въ Парижъ е направилъ така сарафи-те и капиталити-те на двѣ-те тѣхъ мѣста да ся соединять и согласно подписать турскій-атъ заемъ за кого-то той е опредѣленъ да направи.

Споредъ новы-те извѣстія, кои-то отъ Персіа дошли, казва Ж. де Константинополь, това мѣсто ся нахождало въ голѣмо смущеніе, и посолство-то Г-на Куникова, чрезвычайнаго російскаго посланника, побудило голѣмъ страхъ въ Шехскій-атъ дворъ. Шахъ-атъ особенно ся разговори съ Ахметъ-Великъ-ефенди, оттоманскій-атъ посланникъ, и съ Г-нъ Томпсонъ, англійскій повѣренный въ дѣла. Г-нъ Куниковъ, щѣлъ да иска, казва истый Вѣстникъ, отъ Персіа усредоточіе-то на двѣ-те военны тѣла въ Тебрисъ и Керманшахъ и щѣлъ да направи особенъ единъ союзъ съ Персіа.

Между тѣмъ политически-те сходства на турско-то и англійско-то посолство ся нахождали на добро состояніе съ персійско-то правителство, и Шахъ-атъ обяви на Ахметъ ефенди че Порта-та можала да ся надѣва на неговы-те пріятелски расположенія.

Миръ-даде-Ханъ, чрезвычайный посланникъ на Дост-Мохамед-Шаха, не искалъ да ся стави въ Тегеранъ съ Г-на Куникова, и тръгналъ отъ того града, и заплашивалъ да отбиюли Хератъ съ Афганскіи войски ако сходства-та на Персіа съ Россіа быха станали такива щото да иматъ нужда отъ такава мѣрка.

РАЗНИ НОВИНЫ.

— Лордъ Дюдлей Стюартъ, кой-то бѣше дошелъ въ Цареградъ, отиде наедно съ чело-вѣцы-те си, оная среда съ австрійскій паракордъ, за Варна и отъ тамъ за Шуменъ, и се-рѣзаскоро учекувася пакъ въ Цареградъ да ся завърне.

— Съ истый паракордъ и Г-нъ Сешанъ за Франція отиде за да приготви тамо новы-те ра-боты, кои-то Н. И. В. Султанъ-атъ му е по-сѣла чалъ.

— Софти-те, казва имирскій вѣстникъ, кои-то преди малко тукъ ся бѣха повдигнали, ис-проводихася часть на Родосъ и часть на Критъ съ паракордъ-атъ Пурсудъ.

— Истый вѣстникъ пише че ложовны слу-хове ся были раздали, че императорско-то правителство имало намѣреніе да собере мно-гоцѣнны-те сосуды отъ православны-те церк-вы; но всесвятѣйшій патріархъ заповѣдалъ да ся чете писмо по всѣ-те церкви и доказало че тойзи слухъ не былъ истиненъ, защото императорско-то правителство нито нужда отъ такива мѣрки има, нито пакъ дума така-кава нѣкогашъ е станала.

— Писали бѣхмѣ въ предидущъ единъ нашъ

гнѣвъ, испждете го, достигнамоного несносенъ. — Господине Азолине, рѣкълъ тогива е-динъ старецъ Патрицій, кой-то былъ членъ отъ совѣта на десѣтълѣхъ, тогози чело-вѣка ще го чуйме до края.

— Кога-то начерталъ добръ плана си въ у-ма си, повторилъ Павелъ, возлюбленныя бра-точедъ повыка въ кула-та единъ простъ лѣ-варъ, и тамъ като държеице ножче на врата му принуди го да подпише доказателно писмо че стареца умрѣлъ отъ обморкъ (дамла), и сетѣ, като настанъ ноцъ, поиска самси да го изведе изъ кула-та. Преди провесенныя мѣсьца трѣбаше да изминжѣ тѣснжъ лѣтекъ върху страшна-та урва, и пѣть-а бѣше опа-сенъ за чело-вѣка, знающа таквази ужаснжъ тайнж, какво-то по вѣсно ся извѣсти злоща-стнжъ лѣваръ кога-то завчасъ ся хвърли на въдухъ.

— Нанстинж, Г-да, рѣкълъ Азолине, чуждъ

листь че нѣкойси роднина покойнаго патріар-ха Германа, на име Панагіотиди, скрылъ бѣ-ше едно купче полно съ 30 оки желтицы; а сега ся извѣстываме че намѣрили у него още единъ ковчегъ содержающъ доволно голѣмо количество отъ желтицы и между нихъ два записа отъ 600,000 гроша, вложены въ рус-ска-та банка.

Виждѣ гдѣ ся крять пары-те.

— Греческо-то въ островъ халки училище, издаде презъ тѣхъ дни счетъ-атъ на расходы-те и доходы-те си и показва че има доходъ 480,000 гроша на година и послѣ че взело тая го-дина до 140,000 гроша отъ спомоществованіе. Не трѣба ли убо да вземемъ примѣръ, та да поставиме и мы верховно едно училище? или ако не да спомогниме да платиме долгове-те на Болгарска-та наша въ Цареградъ церква, и послѣ да я направиме? Сегашны-те почтен-ни епитропи полагають непрестанны трудове, и често еснафы-те на совѣтъ за тая цѣль со-бирать, но всегда хладнокровіе, всегда пре-кословія! Стига веке, Болгаре, срамота е; по-кажете малко добра воля. Това свято е заве-деніе е наше, и съ наши трудове трѣба да ся въздвигне и укрѣпи.

— Етемъ паша, кой-то взе заповѣдь за да иде въ Бѣлградъ, иде тръгне презъ тѣхъ дни за това мѣсто. Той отива тамо за да занесе отъ страна на Н. И. В. Султанъ-атъ, царски единъ ферманъ на Князя Сербскаго, съ кого-то изново ся подтверждать всѣ-те права, кои-то Султаны-те самоволно на това Княжество са дали. Тойзи ферманъ сообщися и на пред-ставители-те на велики-те силы.

— Минала-та недѣля презъ ноцъ-та кадѣ петь часа и половина, избухна огнь на Ахъръ Капія; но помощь отъ вредъ ся затече и не изгорѣ освѣнь единъ домъ.

Три часа послѣ ся появи другъ единъ огнь на Фенеръ кадѣ Петри-Капи въ домъ-атъ на Халкедонскій-атъ владыка. Тойзи домъ е положенъ надъ море-то и принадлежаваше первенъ на Г-на Аристархи Логотетина. Увѣрять че огнь-атъ излѣзълъ отъ буря-та на соба-та му. И понеже много силенъ вѣтръ вѣшеице никакъ не можиха да го вос-прятъ ако и дождъ да валеше. Така убо распро-странися и като направи 15 голѣмы домове на пепель край море-то и стигна до Ени-Капи, послѣ ся прехвърли внутръ въ кале-то, и та-мо изгори до 200 кѣщи, 20 дюкяна, една ба-ня, двѣ джаміи, три мелницы и три фурни.

Въ това огненно разореніе Халкедонскій владыка, прежний Едрененскій владыка, при-кара голѣма опасность щото жертва на пла-мацы-те щеше да стане. Онъ ся избави. Но едно младо момиче, роднина, както казвать на владыка-та, обиколися отъ огнь-атъ и изгорѣ.

— Третій единъ огнь ся случи презъ иста-та ноцъ на Кандили и изгори ялія-та на Хай-ри ефенди и селямжкъ-атъ на Салихъ паша.

ся какъ търпите да слушате таквизи безумія.

— Въ преднія мѣсяць, въ този сжція часъ, старецъ Доменикъ Азолине като послуша при-канванія-та на любезныя си браточедъ, кой-то доказвалъ, че разсхода е полезенъ на здра-віе-то му, бѣше пострадалъ това сжщо-то, кое-то пострада и на другія мѣсець лѣваръ-а. Смѣешь ся, Г-не Азолине; какво бы щещъ рѣкълъ, ако ти доставяхъ, че една-та отъ жертвы-тѣ ти като излѣзе отъ гроба, доди да ся намѣри въ това твое-то пиришество? че ся намѣрва между призованны-тѣ ти? и че, ако си обрнешъ лице-то, ще го видишь от-предъ си?

Обърнался завчасъ тогасъ Азолине, сет-нѣ испуналъ страшенъ выкъ, и ся отстѣпилъ назадъ поблѣдѣлъ като смърть, като видѣлъ отпредъ си доктора Матея, облеченъ сжщо-тѣй какво-то въ деня кога-то былъ влѣзълъ въ кула-та на уйка му Доменика.

— Още единъ огнь избухна отъ една кѣща на Топхана-та, но привариха та го притиснаха.

— Извѣстія нѣкои казвать, че кровопролит-на една битва на Калафатъ станала.

— Даскалче-то Никола за кое-то въ предидущій нашъ листъ, по погрѣшка, бѣхмѣ писали че е умрѣло, завърнася, както ся извѣстываме, живо и здраво въ село-то си Ласковецъ, послѣ като ся управило и извинило въ Шуменъ.

Х а л е п ъ, 10 Декемврія.

Онзи день тръгна втора-та часть на са-моволницы-те отъ Халепска-та область за священный-атъ бой. Ако и време-то бѣше твер-дѣ зло, всякій-атъ обаче Халепски народъ отиде за да ги испрати. Граждански-те и воен-ны-те власти както и первенцы-те того гра-да отхождаха наедно, и радостный выкъ смѣ-сенъ на благогласіе-то на музика-та отваря-ше сердца-та и предвиждаше торжественно-то сполучіе на тая войска.

Презъ друга-та недѣля ще тръгнать и други-те самоволницы, що останаха наедно съ нихній-атъ начальникъ Али-бей, отъ Ше-ривска-та благородна фамилія. Правителство-то поиска 1,500 души отъ халепска-та об-ласть, по 2000 ще тръгнать; и повече можа-ха да быдять ако правителство-то имаше ко-ные да имъ даде, или ако искаше пеши да оти-дять. Между тѣмъ на идуща-та пролѣтъ, 400 младежи отъ Халепъ, най имотны-те ще тръ-гнать за Цареградъ облечени и хранени съ нихны иждивенія, като нищо друго неискать отъ Царъ-атъ си, освѣнь честь-та за да идать да ся биятъ. Съ една рѣчь, распаленіе-то тука е голѣмо, и множе много да послужитъ.

Военачальникъ-атъ Куршудъ паша, кой-то отъ Дамаскъ дойде, и полковникъ-атъ Османъ бей тръгнаха за Ерзерумска-та войска по за-повѣдь на императорско-то правителство. У-чекувася и Ферхадъ паша отъ Дамаскъ за да отиде и той на исто-то мѣсто.

Е д р е н е, 10 Декемврія:

Единъ татаринъ дойде тукъ въ втор-риникъ вечеръ-та, и донесе на Мехметъ паша, нашій-атъ управитель, заповѣдь-та да испра-ти незабавно всѣ-те правилны конны войски и артилерія-та, коя-то тукъ ся нахожда за Шуменъ, кои-то и още днесъ тръгнаха.

Шибли бей ел-Аріанъ тръгнува и той съ всѣ-те самоволницы, кои-то той подъ байра-ка си собра; послѣ 3 — 4 дни, разны дру-ги самоволницы, кои-то отъ разны мѣста ся собраха, ще ся соединять съ нихъ на пути.

А колко-то за анадолски-те неправилны войски, кои-то са многочисленны, тѣ чекать заповѣдь за да тръгнать.

Голѣмо спокойствіе владѣе въ градъ-атъ и жители-те уповающися на Мехметъ пашо-во-то попеченіе снятъ съ всяка безопасность.

Пишуть отъ Родосто че разны военны запасы идать едни слѣдъ други съ голѣма дѣятельность и скорость.

— А другій, въспріелъ Павелъ, останж въ дѣно-то на урва-та, отъ коя-то чудна честь избави доктора Матея; и ако тѣзи сички-тѣ до тука недостигнжтъ, ако трѣба еще дока-зательство, слѣзге въ гробница-та, дѣто ся пазн смѣрнж-а ковчегъ на Доменика Азоли-на, и ще ж намѣрите празникъ.

Азолине останжкъ нѣмъ, и не рѣкълъ никакаж думж вече за запазваніе-то си.

Два мѣсецы слѣдъ туй, кога-то Жакобъ Ровустъ съ млада-та си булка и сыпруга, ху-бава-та Маріета, и съ ученика си П а в л а Б е р о н а ся разошдалъ изъ града, видѣлъ много народъ събранъ въ широкія подѣ на святаго Марка. Попыталъ за причина-та и му рекли, че слѣдъ единъ часъ, джелатинъ щѣлъ да отсѣче главж-тѣхъ на Патриція Франци-ска Азолине.

К Р А И.

С о л у н ъ , 10 Декемврія:

Извѣстятъ ны отъ Кавала, 6 декемврія, че Асми ефенди, Драмски каймакамъ, уловилъ прочутый-аъ и страшный-аъ разбойникъ, Кара-Османоглу, кой-то разны убійства е на-правилъ въ драма, и кон-го, отъ какъ отъ Драма е побѣгналъ, преди три мѣсяцы, упу-стуши поле-то и селата, наедно съ нѣкои капусузы, убиваше и обираше, и грабеше по стотины овцы.

Драмскій каймакамъ като ся научилъ че тойзи разбойникъ ся намѣрвалъ съ дружина-та си на Мунджаносъ, село на кааза-та Сарахабанъ, абие испрати Хасанъ ага, Сарахабанскій-аъ мудиръ наедно съ 200 души, отъ Драма. Кара-Османоглу като ся извѣсти тосъ-часъ побѣгна, и раздѣли дружина-та си на три части, и взе малкѣ-аъ си братъ съ себе и сполучи да ся скрие, кога-то войска-та вер-ху него отиваше. Тя четири дни на наредъ тѣршише разбойникъ-аъ безъ да може да го намѣри; най послѣ обаче научавася че Кара-Османоглу былъ ся скривъ съ дружина-та си на Кавадере и тамъ внезапно верху му на-падна, и отъ вредъ го обиколи, и послѣ ка-то стана силно едно сражаніе между разбой-ницы-те и войска-та, Кара-Османоглу ся на-ранява на рамо-то отъ една пушка, и тогава другары-те му положила долу оружія-та си и ся придадохъ, кон-то единъ подиръ други изврзаха, и така мѣсто-то ся освободи отъ тѣхъ злодѣйцы.

БЪЛГАРСКИ ВѢСТИ.

С и л и с т р а .

Тука колко-то арнаути имаше преди нѣ-колко дни отидоха си, и на мѣсто-то имъ дой-де друга арабска войска до 2000 души.

Всичко тука е спокойно. Зима-та е умѣ-рена и малко снѣгъ падна. Кадѣ Варна отъ нѣколко дни непрестанно дождь валеше. Днесъ време-то е добро и слжице ясно и хубаво ся появи надъ горизонтъ-аъ.

Съ сожаленіе вы казвамъ, Господине, и безъ да имамъ време на пространно да вы опиша, че като ся разговорихъ въ странно-примѣница-та съ одного пріятеля отъ Права-дія каза ми съ очи-те полни отъ слези че діаконъ-аъ Мисемврійскаго владыка, афоре-саль двамина нхны сожители безъ никаква причина. Тамо имало дѣца отъ четиры мѣсе-цы некръстены, и причина-та была, защо Провадійска-та църква не была доволно имот-на да заплати нѣкого данока, кого-то тойзи діаконъ искалъ. Не зная да ли владыка-та Мисемврійски познава гоненіе-то на діаконъ-аъ си, и бѣдни-те Провадіиски жители стра-хуватся да ся уплачатъ. Какъ да е окаянны-те христіаны на тая епархія много теглятъ отъ того діакона, и ако всесвятѣний патріархъ научи това, несумѣнно ще го накажи. Послѣ ще вы опиша какъ напразно и за нищо пары взема и на какво.

ЗАРАДИ ВОСПИТАНІЕ-ТО.

(Продолженіе.)

За перво и главно правило трѣба да има воспитателя това, като преди всичко да изди-ри способности-те на ученика, за кого-то грыженіе-то му е превручено, и споредъ си-ла-та и дарованіе-то на младый-аъ ученикъ да му ся опредѣлятъ трудове-те и стараніе-то. Никой не ся ражда на този свѣтъ, безъ да има на нѣщо способность (да му приляга на нѣщо.) Ако бы верховно-то существо (Богъ) да ся отдалява отъ надлежаци-те мѣрки на свои-те благодѣнія, то е повече-то за въ много-то а не за въ малко-то (хитъ да

не даде на челоука дарове на умъ-аъ). И-сторія-та на знамениты-те челоуцы свидѣтел-свува, защо по много-то отъ тѣхъ, са почи-тали за въ нищо некаждры, и изведнашъ отъ единъ счастливъ случай просвѣтнували съ свои-те дарове и имена-та имъ станала безсмертны. Стомпа-та (челика) не по пер-венъ пуска искры, освѣтъ като ся удари въ кремака. Внутренна-та наклонность всякога е готова да ся раскрые въ насъ; трѣба само съ леснота да я побутиниме. Като познаемъ способности-те на ума, трѣба да употребля-ваме средства (коланжъ), щото помагатъ на скриваніе-то умственно, и да ги управяе камъ добра-та и спасителна-та цѣль (нишанъ, нѣтъ, намѣреніе). Това инакъ да ся достигне не е возможно, освѣтъ постепенно. Дорде не свѣрши една наукъ да влиза въ друга значи че са предава на мѣнотіи за да не научи и да незнае нищо. Обыкновенны-те слѣдствія въ таковъ случай бывають сбиваніе-то (разбѣрку-ваніе на умъ-аъ), тѣмнота-та и сущо-то гнушаваніе. Нема сумняваніе, защо добрыятъ порядокъ (тертинъ), толкова е пріятель за зрѣлый-аъ умъ, отягчава дѣца-та; душевны-те способности, сущо какво-то и членове-те тѣлесны нуждаются въ почиваніе; обаче воз-можно е да ся облегчи трудатъ и да ся от-махне мѣнотія-та (сжклетя), като ся смѣсю-вать упражняванія-та (чалашмака, работы-те) добри-те съ пріятны-те, полезны-те съ лю-бопытны-те.

Руссо прави твѣрдѣ силны изреченія (из-говаряне) противъ бащи-те, кон-то желатъ, като дѣца-та имъ още отъ малки да начнатъ да разсуждавать за голѣмы работы; обаче на всякой раскрачъ давалъ той на сына си Еми-ля за руководитель разсудокъ (фикиря, разума). Защо безразсудокъ младость-та лесно може да ся побѣрка, и да сръщне безчестны при-пятствія (спжнки, били). Разсудокъ непремѣн-но трѣба да быде всякогашень нашъ упра-витель (дюменджія). Тѣй да речемъ още въ майчино-то мляко трѣба да сучиме и разсудокъ-аъ; трѣба още въ млады-те имъ години, вмѣ-сто отвлечены-те и отдалечены-те понятія, всякога да ся задржаты и приговарятъ отъ навѣнченіе, да ся образова дѣте-то повече съ примѣры и съ очевидны примѣры.

Душа-та, споредъ мнѣніе-то на извѣст-ный-аъ въ просвѣщенный-аъ свѣтъ Закона, и-ма три главны способности: память, разудокъ и воображеніе (да скроишь нѣщо въ гла-ва-та си).

Изострюваніе-то на память-та приноси най добро богатство на умъ-аъ; трѣба само да умѣе челоукъ да я удобри, зацото много силы-те вещи я потжмнявать и удавлявать. Развлеченны (распржснатія) умъ, и безъ ос-нованія (темеллія) разсудокъ обыкновенно бы-ва утакива, кон-то са прелжстены съ успѣхъ-аъ на память-та, и безъ мѣрка я утягчаватъ съ безмѣстны много матеріалы (различны ве-щи). Преди всичко трѣба да ся трудятъ, ка-то память-та още отъ первенъ да расте мал-ко по малко, послѣ като всичко що е потерп-нала (исчерпила) да ны поведе камъ размы-слуваніе (разсуждаваніе). Богата-та жетва що е собрана въ житница-та (хамбаря), щеше да е бесполезна и даже вредна, ако бы да я не употребляхмѣ.

Споредъ память-та нѣн ставаме сокровищны завладѣтели въ всички-те страны, и въ всички-те вѣкове. Трудове-те на многочи-сленны-те народы ставатъ собственны нашъ дѣль (пай). Обаче както не е возможно да н-маме ни тѣлесна ни нравственна возможность да ся научиме на всичко-то, колко-то е до наше-то време открыто (изнамѣрено): то въ таковъ случай много е потребень благотвори-тель выборъ (избирание). А счастливъ (бах-тлія) е този, кой-то има изучень наставникъ (учитель)! Подъ негово-то руководство, като ся освѣщава отъ свѣтильникъ-аъ на здравіятъ му разумъ, ще да пригледа той въ оныя вѣ-

ковѣ направены-те хранилища (магазини) (Слѣдуя)

Най прѣсны повинны.

Трапузанскій параходъ, кой-то, сега на-печатахмѣ, дойде, донесе извѣстія, че Анг-Французска-та флота ся расхождала по Чер-морски-те води конъ отъ Сиванъ.

— Лордъ Стратфордъ де Ридклифъ, англ-скій посланникъ, издаде, оныи день въ четвѣ-токъ, едно писмо чрезъ кое-то извѣстия на ан-глійски-те подданицы, че излизаніе-то на ан-гло-Французска-та въ Черно-то море флота, имало друго намѣреніе освѣтъ да защити, а не е возможно, права-та на Турція, безъ нѣко-да наруши, съ това, пріятельски-те сходств-кон-то между Россія и Англія существувають.

— Параходи-те, кон-то отъ Трапузантъ Варна дойдохъ, нищо важно отъ военно-то на-Дунава и Калафатъ зрѣлище не донесоха; ни-то пакъ отъ Батунъ, зацото сообщеніе-то ме-жду Трапузантъ и Батунъ было запрѣтено.

ЦѢНОРАСПИСЪ

и а

стоки-те въ Цареградъ.

Захаръ англ. главн гол.	кан.	гр.	340 —
" " малки	"	"	340 —
" прахъ а. качес.	"	"	260 — 265
Захаръ франц. главн гол.	"	"	300 —
" " малки.	"	"	290 —
Бакамъ Санта-Марка	"	"	170 — 200
" Портокалж	"	"	—
" Моравъ	"	"	40 —
Олово (куршумъ) англ.	"	"	180 —
" франц.	"	"	170 —
Близна (челикъ) "	"	"	180 —
Желѣзо русско, бласъ	"	"	140 —
" " Пасиковъ	"	"	150 —
" англ. всякаго вида	"	"	90 —
" " Четвероуг.	"	"	95 —
" " Округло	"	"	95 —
" " Ярма	"	"	95 —
" " на чѣмберн	"	"	140 —
Юнкюртъ франц.	"	"	80 —
Калай англійски	"	"	990 — 1000
Таміанъ	"	"	320 —
Стубечъ Генув. чивта	"	"	260 —
Тенекія англ.	"	"	430 —
Румъ англ. галона	"	"	18 —
" америк.	"	"	17 —
Нишаджръ	ока-та	"	8 —
Тарчинъ	"	"	24 —
Калапфиръ.	"	"	12 —
Пиперъ	"	"	8 —
Ени-бахаръ	"	"	9 —
Хиндистанъ джевири	"	"	60 —
Синило англ.	"	"	130 —
Бѣрмжсъ англ.	"	"	75 —
Бадеми Месински.	"	"	9 1/2 —
Турски	"	"	9 —
Сакжски	"	"	6 —
Кафе Мартиника 100-те оки	"	"	нема
" Авана	"	"	такожде
" Каппо	"	"	1140 —
Бѣла книга Трикапело тона	"	"	32 —
" Левъ	"	"	42 —
" Боца	"	"	30 —
Хайваръ Персійски ока-та	"	"	25 — 30
Масло Сибирско	"	"	14 —
" Кѣржмско	"	"	14 —
" Влашко	"	"	14 —
Чирвишъ Влашки	"	"	12 —
Древено масло Волос.	"	"	8 2/4 —
" Адрамитско	"	"	8 —
Маслини трилійски	"	"	3 —
Восакъ	"	"	22 —
Сапунъ критски	"	"	5 —
" закинѣски	"	"	6 —
Хинт-нипи англ. № 8/14	ока-та	"	14 — 16
" " " 12/20	"	"	15 — 17
" " " 16/24	"	"	16 — 18
" " " 20/30	"	"	17 — 19

ТИПОГРАФІЯ Ц. ВѢСТНИКА.